

SKLEP KOMISIJE**z dne 7. junija 2007****o spremembi Direktive Sveta 90/377/EGS o enotnem postopku Skupnosti za večjo preglednost cen plina in električne energije, ki se zaračunavajo industrijskim končnim uporabnikom****(Besedilo velja za EGP)**

(2007/394/ES)

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Direktive Sveta 90/377/EGS o enotnem postopku Skupnosti za večjo preglednost cen plina in električne energije, ki se zaračunavajo industrijskim končnim uporabnikom ⁽¹⁾, in zlasti člena 6 Direktive,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Direktiva 90/377/EGS podrobno določa obliko, vsebino in vse druge značilnosti podatkov, ki jih morajo zagotoviti podjetja za dobavo plina ali električne energije industrijskim končnim uporabnikom.
- (2) Metodologija, ki se uporablja za zbiranje podatkov o cenah, mora biti posodobljena, da izraža dejansko stanje konkurenčnih trgov za električno energijo in plin, ki so nastali v skladu z Direktivo 2003/54/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2003 o skupnih pravilih za notranji trg z električno energijo in o razveljavitvi Direktive 96/92/ES ⁽²⁾ ter Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2003/55/ES z dne 26. junija 2003 o skupnih pravilih notranjega trga z zemeljskim plinom in o razveljavitvi Direktive 98/30/ES ⁽³⁾, vključno z dejstvom, da je na vsakem trgu zdaj dejavnih več dobaviteljev.

(3) Direktivo 90/377/EGS je zato treba ustrezno spremeniti.

(4) Ukrepi iz tega sklepa so v skladu z mnenjem odbora iz člena 7 Direktive 90/377/EGS –

SKLENILA:

Člen 1

Priloge k Direktivi 90/377/EGS se nadomestijo z besedilom iz Priloge k temu sklepu.

Člen 2Ta sklep začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

V Bruslju, 7. junija 2007

Za Komisijo
Andris PIEBALGS
Član Komisije

⁽¹⁾ UL L 185, 17.7.1990, str. 16. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2006/108/ES (UL L 363, 20.12.2006, str. 414).

⁽²⁾ UL L 176, 15.7.2003, str. 37. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Odločbo Komisije 2006/653/ES (UL L 270, 29.9.2006, str. 72).

⁽³⁾ UL L 176, 15.7.2003, str. 57.

PRILOGA

„PRILOGA I

CENE PLINA

Cene plina za industrijske končne uporabnike ⁽¹⁾ se pridobivajo in zbirajo po naslednji metodologiji:

- (a) Sporočijo se cene, ki jih plačajo industrijski končni uporabniki za zemeljski plin, ki ga za lastno uporabo dobavljajo prek omrežja.
- (b) Upoštevajo se vse vrste industrijske uporabe plina. Vendar so iz sistema izvzeti uporabniki plina:
- za proizvodnjo električne energije v javnih elektrarnah ali elektrarnah za soproizvodnjo toplote in električne energije (SPTE),
 - za neenergetske namene (npr. kemična industrija),
 - v količinah, ki presegajo 4 000 000 gigajoulov (GJ) na leto.
- (c) Navedene cene morajo temeljiti na sistemu standardnih skupin porabe, ki so opredeljene z razredom letne porabe plina.
- (d) Cene se zbirajo dvakrat na leto, na začetku vsakega šestmesečnega obdobja (januarja in julija), in zajemajo povprečne cene, ki so jih plačali industrijski končni uporabniki za plin v preteklih šestih mesecih. Prvo sporočilo o podatkih o cenah Statističnemu uradu Evropskih skupnosti se bo sklicevalo na stanje 1. januarja 2008.
- (e) Cene morajo biti izražene v nacionalni valuti na gigajoule. Uporabljen enota energije se izmeri na podlagi bruto kalorične vrednosti (GCV).
- (f) Cene morajo vključevati vse plačljive prispevke: omrežnine, ki se jim prišteje porabljen energija in odštejejo morebitni popusti ali premije ter prištejejo še drugi prispevki (najemnina za merilnik, stalni prispevki itd.). Začetni priključitveni prispevki niso vključeni.
- (g) Cene se evidentirajo kot nacionalne povprečne cene.
- (h) Države članice razvijejo in izvajajo stroškovno učinkovite postopke za zagotovitev reprezentativnega sistema zbiranja podatkov, ki temelji na naslednjih pravilih:
- Cene so tehtane povprečne cene, pri čemer se kot utežni faktor uporabljajo tržni deleži podjetij za dobavo plina, vključenih v raziskavo. Aritmetične povprečne cene se navedejo le, če tehtanih vrednosti ni mogoče izračunati. V vsakem primeru države članice zagotovijo, da je reprezentativni delež nacionalnega trga zajet v raziskavi.
 - Tržni deleži morajo temeljiti na količini plina, ki so ga podjetja za dobavo plina zaračunala industrijskim končnim uporabnikom. Če je mogoče, se tržni deleži izračunajo ločeno za vsako skupino. Podatke za izračun tehtanih povprečnih cen upravljajo države članice ob upoštevanju pravil o zaupnosti.
 - Zaradi zaupnosti se podatki v zvezi s cenami sporočajo le, če so v zadevni državi članici vsaj trije končni uporabniki v vsakem razredu iz točke (j).
- (i) Navedejo se tri ravni cen:
- cene brez davkov in dajatev,
 - cene brez DDV in drugih vračljivih davkov,
 - cene z vsemi davki, dajatvami in DDV.
- (j) Cene plina se spremljajo za naslednje razrede industrijskih končnih uporabnikov.

Industrijski končni uporabnik	Letna poraba plina (GJ)	
	Najnižja	Najvišja
Skupina I1		< 1 000
Skupina I2	1 000	< 10 000
Skupina I3	10 000	< 100 000
Skupina I4	100 000	< 1 000 000
Skupina I5	1 000 000	<= 4 000 000

⁽¹⁾ Industrijski končni uporabniki lahko vključujejo druge nezasebne uporabnike.

- (k) Enkrat na dve leti se skupaj z januarskim poročilom o cenah Statistični urad Evropskih skupnosti obvesti o sistemu zbiranja podatkov, pri tem se navede zlasti: opis raziskave in njeno področje uporabe (število podjetij za dobavo plina, vključenih v raziskavo, skupni delež zastopanega trga itd.) ter merila, uporabljena za izračun tehtanih povprečnih cen, in skupne količine porabe po posameznih skupinah. Prvo sporočilo o sistemu zbiranja podatkov zadeva stanje 1. januarja 2008.
- (l) Enkrat na leto se skupaj z januarskim poročilom o cenah Statističnemu uradu Evropskih skupnosti sporočijo podatki o glavnih povprečnih značilnostih in dejavnikih, ki vplivajo na cene, sporočene za vsako skupino porabe.

Podatki vključujejo:

- povprečne količnike obremenitve za industrijske končne uporabnike, ki ustrezajo posamezni skupini porabe, izračunane na podlagi skupne dobavljene energije in povprečnega največjega povpraševanja,
- opis popustov za prekinljivo oskrbo,
- opis stalnih prispevkov, najemnin za merilnik ali kakršnih koli drugih zadevnih prispevkov na nacionalni ravni.

- (m) Enkrat na leto se skupaj z januarskim poročilom sporočijo tudi stopnje in način izračuna ter opis davkov, ki se pri prodaji plina zaračunajo industrijskim končnim uporabnikom. Opis mora vključevati vse stroške sistema za nedavčne dajatve in obveznosti iz opravljanja javnih storitev.

Opis davkov mora vključevati tri jasno ločene oddelke:

- davki, dajatve, nedavčne dajatve, pristojbine in kakršne koli druge davščine, ki niso opredeljene v računih, izdanih industrijskim končnim uporabnikom. Postavke, opisane pod to točko, se vključijo pod navedene vrednosti za raven cene: ‚cene brez davkov in dajatev‘,
- davki in dajatve, opredeljeni v računih, izdanih industrijskim končnim uporabnikom, ki niso vračljivi. Postavke, opisane pod to točko, se zato vključijo pod navedene vrednosti za raven cene: ‚Cene brez DDV in drugih vračljivih davkov‘,
- davek na dodano vrednost (DDV) in drugi vračljivi davki, opredeljeni v računih, izdanih industrijskim končnim uporabnikom. Postavke, opisane pod to točko, se vključijo pod navedene vrednosti za raven cene: ‚Cene z vsemi davki, dajatvami in DDV‘.

Pregled različnih davkov, dajatev, nedavčnih dajatev, pristojbin in davščin:

- davek na dodano vrednost,
- koncesnine. Te običajno zadevajo dovoljenja in pristojbine za uporabo zemljišča in javne ali zasebne lastnine za omrežja ali druge plinske naprave,
- okoljski davki ali dajatve. Ti običajno zadevajo spodbujanje obnovljivih virov energije ali SPTE ali bremenitve za emisije CO₂, SO₂ ali drugih povzročiteljev, ki vplivajo na podnebne spremembe,
- drugi davki ali dajatve, povezani s področjem energetike: obveznosti/prispevki iz opravljanja javnih storitev, dajatve za financiranje energetske regulativne organov itd.,
- drugi davki ali dajatve, ki niso povezani s področjem energetike: nacionalni, lokalni ali regionalni davki za porabljeno energijo, davki za distribucijo plina itd.

Davki na prihodek, davki, povezani z lastnino, nafta za motorna vozila, cestnine, pristojbine za dovoljenja za telekomunikacije, radio, oglaševanje, pristojbine za dovoljenja, davki za odpadke itd. se ne upoštevajo ter so izključeni iz tega opisa, ker so nedvomno del operativnih stroškov in se uporabljajo tudi za druge industrije ali dejavnosti.

- (n) V državah članicah, v katerih eno podjetje pokriva celotno industrijsko prodajo, lahko podatke sporoči to podjetje. V državah članicah, v katerih deluje več kot eno podjetje, mora podatke sporočiti neodvisni statistični organ.

PRILOGA II

CENE ELEKTRIČNE ENERGIJE

Cene električne energije za industrijske končne uporabnike ⁽¹⁾ se pridobivajo in zbirajo po naslednji metodologiji:

- (a) Sporočijo se cene, ki jih plačajo industrijski končni uporabniki za električno energijo za lastno uporabo.
- (b) Upoštevajo se vse vrste industrijske uporabe električne energije.
- (c) Navedene cene morajo temeljiti na sistemu standardnih skupin porabe, ki so opredeljene z razredom letne porabe električne energije.
- (d) Cene se zbirajo dvakrat na leto, na začetku vsakega šestmesečnega obdobja (januarja in julija), in zajemajo povprečne cene, ki so jih plačali industrijski končni uporabniki za električno energijo v preteklih šestih mesecih. Prvo sporočilo o podatkih o cenah Statističnemu uradu Evropskih skupnosti se bo sklicevalo na stanje 1. januarja 2008.
- (e) Cene morajo biti izražene v nacionalni valuti na kWh.
- (f) Cene morajo vključevati vse plačljive postavke: omrežnine, ki se jim prišteje porabljen energija in odštejejo morebitni popusti ali premije ter prištejejo še drugi prispevki (prispevki za uporabo zmogljivosti, komercializacija, najemnina za merilnik itd.). Začetni priključitveni prispevki niso vključeni.
- (g) Cene se evidentirajo kot nacionalne povprečne cene.
- (h) Države članice razvijejo in izvajajo stroškovno učinkovite postopke za zagotovitev reprezentativnega sistema zbiranja podatkov, ki temelji na naslednjih pravilih:
- Cene so tehtane povprečne cene, pri čemer se kot utežni faktor uporabljajo tržni deleži podjetij za dobavo električne energije, vključenih v raziskavo. Aritmetične povprečne cene se navedejo le, če tehtanih vrednosti ni mogoče izračunati. V vsakem primeru države članice zagotovijo, da je reprezentativni delež nacionalnega trga zajet v raziskavi.
 - Tržni deleži morajo temeljiti na količini električne energije, ki so jo podjetja za dobavo električne energije zaračunala industrijskim končnim uporabnikom. Če je mogoče, se tržni deleži izračunajo ločeno za vsako skupino. Podatke za izračun tehtanih povprečnih cen upravljajo države članice ob upoštevanju pravil o zaupnosti.
 - Zaradi zaupnosti se podatki v zvezi s cenami sporočajo le, če so v zadevni državi članici vsaj trije končni uporabniki v vsakem razredu iz točke (j).
- (i) Navedejo se tri ravni cen:
- cene brez davkov in dajatev,
 - cene brez DDV in drugih vračljivih davkov,
 - cene z vsemi davki, dajatvami in DDV.
- (j) Cene električne energije se spremljajo za naslednje razrede industrijskih končnih uporabnikov.

Industrijski končni uporabnik	Letna poraba električne energije (MWh)	
	Najnižja	Najvišja
Skupina IA		< 20
Skupina IB	20	< 500
Skupina IC	500	< 2 000
Skupina ID	2 000	< 20 000
Skupina IE	20 000	< 70 000
Skupina IF	70 000	<= 150 000

⁽¹⁾ Industrijski končni uporabniki lahko vključujejo druge nezasebne uporabnike.

- (k) Enkrat na dve leti se skupaj z januarskim poročilom o cenah Statistični urad Evropskih skupnosti obvesti o sistemu zbiranja podatkov, pri tem se navede zlasti: opis raziskave in njeno področje uporabe (število podjetij za dobavo električne energije, vključenih v raziskavo, skupni delež zastopanega trga itd.) ter merila, uporabljena za izračun tehtanih povprečnih cen, in skupne količine porabe po posameznih skupinah. Prvo poročilo o sistemu zbiranja podatkov zadeva stanje 1. januarja 2008.
- (l) Enkrat na leto se skupaj z januarskim poročilom o cenah Statističnemu uradu Evropskih skupnosti sporočijo podatki o glavnih povprečnih značilnostih in dejavnikih, ki vplivajo na cene, sporočene za vsako skupino porabe.

Zahtevani podatki vključujejo:

- povprečne količnike obremenitve za industrijske končne uporabnike, ki ustrezajo posamezni skupini porabe, izračunane na podlagi skupne dobavljene energije in povprečnega največjega povpraševanja,
 - tabelo, v kateri so navedene meje napetosti za državo,
 - opis stalnih prispevkov, najemnin za merilnik ali kakršnih koli drugih zadevnih prispevkov na nacionalni ravni.
- (m) Enkrat na leto se skupaj z januarskim poročilom o cenah sporočijo tudi stopnje in način izračuna ter opis davkov, ki se pri prodaji električne energije zaračunajo industrijskim končnim uporabnikom. Opis mora vključevati vse stroške sistema za nedavčne dajatve in obveznosti iz opravljanja javnih storitev.

Opis davkov mora vključevati tri jasno ločene oddelke:

- davki, dajatve, nedavčne dajatve, pristojbine in kakršne koli druge davščine, ki niso opredeljene v računih, izdanih industrijskim končnim uporabnikom. Postavke, opisane pod to točko, se vključijo pod navedene vrednosti za raven cene: ‚Cene brez davkov in dajatev‘,
- davki in dajatve, opredeljeni v računih, izdanih industrijskim končnim uporabnikom, ki niso vračljivi. Postavke, opisane pod to točko, se vključijo pod navedene vrednosti za raven cene: ‚Cene brez DDV in drugih vračljivih davkov‘,
- davek na dodano vrednost (DDV) in drugi vračljivi davki, opredeljeni v računih, izdanih industrijskim končnim uporabnikom. Postavke, opisane pod to točko, se vključijo pod navedene vrednosti za raven cene: ‚Cene z vsemi davki, dajatvami in DDV‘.

Pregled možnih različnih davkov, dajatev, nedavčnih dajatev, pristojbin in davščin:

- davek na dodano vrednost,
- koncesnine. Te običajno zadevajo dovoljenja in pristojbine za uporabo zemljišča in javne ali zasebne lastnine za omrežja ali druge električne naprave,
- okoljski davki ali dajatve. Ti običajno zadevajo spodbujanje obnovljivih virov energije ali SPTE ali obremenitve za emisije CO₂, SO₂ ali drugih povzročiteljev, ki vplivajo na podnebne spremembe,
- jedrski davki in drugi davki za inšpekcijske preglede: prispevki za jedrsko razgrajevanje, inšpekcijski pregledi in pristojbine za jedrske naprave itd.,
- drugi davki ali dajatve, povezani s področjem energetike: obveznosti/prispevki iz opravljanja javnih storitev, dajatve za financiranje energetskih regulativnih organov itd.,
- drugi davki ali dajatve, ki niso povezani s področjem energetike: nacionalni, lokalni ali regionalni davki za porabljen energijo, davki za distribucijo električne energije itd.

Davki na prihodek, davki, povezani z lastnino, trošarine za naftne derivate in gorivo, ki se ne uporabljajo za proizvodnjo električne energije, nafta za motorna vozila, cestnine, pristojbine za dovoljenja za telekomunikacije, radio, oglaševanje, pristojbine za dovoljenja, davki za odpadke itd. se ne upoštevajo ter so izključeni iz tega opisa, ker so nedvomno del operativnih stroškov in se uporabljajo tudi za druge industrije ali dejavnosti.

- (n) Enkrat na leto se skupaj z januarskim poročilom o cenah Statističnemu uradu Evropskih skupnosti sporoči različnitev cen električne energije po glavnih elementih. Cene električne energije se po glavnih elementih razčlenijo na naslednji način:

Celotna cena električne energije na skupino porabe se lahko obravnava kot vsota cen za ‚omrežje‘, cen za ‚energijo in oskrbo‘ (t. j. od proizvodnje do komercializacije, razen omrežij) ter vseh davkov in dajatev.

- Cena za ‚omrežje‘ je razmerje med prihodki iz pristojbin za prenos in distribucijo ter (če je mogoče) ustrezno količino kWh na skupino porabe. Če ločene količine kWh na skupino niso na voljo, je treba navesti ocene.
- Cena za ‚energijo in oskrbo‘ je skupna cena, od katere se odštejejo cena za ‚omrežje‘ ter vsi davki in dajatve.
- Davki in dajatve. Ta element se dodatno razčleni na:
 - davki in dajatve za cene za ‚omrežje‘,
 - davki in dajatve za cene za ‚energijo in oskrbo‘,
 - DDV in drugi vračljivi davki.

OPOMBA: Če so dopolnilne storitve navedene ločeno, se lahko razvrstijo pod enega od dveh glavnih elementov na naslednji način:

- cena za ‚omrežje‘ vključuje naslednje stroške: pristojbine za prenos in distribucijo, izgube zaradi prenosa in distribucije, stroške omrežja, poprodajne storitve, stroške vzdrževanja sistema in najemnino za merilnik,
 - cena za ‚energijo in oskrbo‘ vključuje naslednje stroške: proizvodnjo, shranjevanje, izravnalno energijo, stroške dobavljene energije, storitve za kupce, poprodajno upravljanje, stroške odmere in druge stroške oskrbe,
 - drugi posebni stroški. Ta postavka predstavlja stroške, ki niso stroški omrežja ali stroški energije in oskrbe ali davki. Če takšni stroški obstajajo, se jih sporoči ločeno.
- (o) V državah članicah, v katerih eno podjetje pokriva celotno industrijsko prodajo, lahko podatke sporoči to podjetje. V državah članicah, v katerih deluje več kot eno podjetje, mora podatke sporočiti neodvisni statistični organ.“